

NIEMCY OKUPUJĄ SWYCH WASALI.

Od wtorku napływają dalsze wiadomości o sposobie okupacji Węgier przez Niemcy i następstwach tego faktu. I tak Ankara -- donosi, że wojska niemieckie wkroczyły do Węgier od północy ze Słowacji i od strony Rumunii. Wkraczanie wojsk zaczęło się już w niedzielę. W czasie obsadzenia Budapesztu przez niem. spadochroniarzy, wojska węgierskie stawiały opór, złamaną jednak przez Niemców po walkach. Do silnych starć doszło również w Debreczynie i Miskolcu. Po obsadzeniu Budapesztu rozpoczęły się oblężenia na Żydów i aresztowania wśród węgierskiej opozycji. Uwięziono 600 osób, w tym przywódcę socjalistów Karola Feyerera, który żądał wystąpienia Węgier z osi. Niemcy wydali proklamację, grożąc najsurowierzszymi represjami wraz z aktami oporu. W czasie obsadzenia Węgier regent Horthy i część rządu przebywała w kwatery Hitlera. Rozeszły się wieści o ich aresztowaniu, niestety pobyty ich jest nieznane. Premier Kallay nie był u Hitlera. Kallay ustąpił i pierwotnie rząd miał objąć zwolennik Niemiec Imre dy. Według źródeł neutralnych Hitler postawił Horthemu następujące warunki: 1/oddanie wszystkich lotnisk, 2/przekazanie źródeł ropy, rafinerii i wszystkich zapasów żywności do wspólnej puli, 3/rozwiązanie partii socjalistycznej, 4/zamknięcie dzienników i szkół polskich. Na Węgrzech przebywa 30 tys. naszych uchodźców. Hitler na zamiar zastąpić Horthego Józefem Habsburgiem. Berlin początkowo zachowywał powściągliwość i rzecznik rządu na konferencji prasowej we wtorek mówił z całą rezerwą o możliwościach zmiany rządu na Węgrzech. Dopiero wczoraj DMB ogłosiło komunikat, iż wojska niemieckie weszły do Węgier, rząd ustąpił, a regent Horthy mianował dotychczasowego posła Węgier w Berlinie premierem i ministrem spraw zagranicznych. Urzędowe kółka rumuńskie zdementowały pogłoski, jakoby wojska rumuńskie pomagały Niemcom obsadzać Węgry. Radio szwedzkie nadało opowiadanie pewnego podróżnego z wypadków ostatnich dni na Węgrzech. Według jego opowia-

dania w niedzielę o trzeciej nad ranem -- oddziały spadochroniarzy niemieckich wylądowały na lotniskach węgierskich, inne oddziały obsadziły ulice Budapesztu karabinami maszynowymi, a w poniedziałek regularne grupy piechoty wkroczyły do miasta. Prawdopodobnie znajduje się na Węgrzech 100.000 wojska niemieckiego, rekrutującego się z jednostek szkolonych w Austrii i rekonwalescentów. Oddziały te zostały wzmocnione mniejszością niemiecką na Węgrzech, wcieloną obecnie w szeregi SS. Wojsko niemieckie jest 3-rzędne. Jak podaje armia węgierska liczy 300.000 żołnierzy.

Szwajcaria podała niepotwierdzoną -- dotychczas wiadomość, że Niemcy obsadzili swymi wojskami również Słowację.

W Rumunii szerzą się pogłoski paniczne i armia głośno wyraża się za pokojem. Sztab rumuński odbył tajne narady z politykami. Dano rozkaz przyspieszenia ewakuacji. Minister wojny i produkcji wojennej zniósł wszelkie ograniczenia ruchu kolejowego i drogowego. Marszałek -- jego brat premier został wezwany do kwatery Hitlera, który ma rzekomo żądać zwiększenia udziału Rumunii w wojnie, grożąc -- w przeciwnym razie obsadzeniem.

Bułgaria również otrzymała nowe żądania Hitlera. Ma wysłać wojska na front i robotników do Rzeszy oraz przekazać kontrolę nad gospodarką w ręce niemieckie. Telefony i telegrafy w Sofii zostały obsadzone przez wojska niemieckie. Wczoraj obradował parlament bułgarski, -- wyniku obrad nie podano, dalszy ciąg narad odłożono do dnia dzisiejszego.

FINLANDIA NADAL W WOJNIE.

W wiadomościach podanych przez nas -- we wtorek zachodzi korekta, która całkowicie zmienia decyzję Finlandii. Otóż nie zidentyfikowana radiostacja nadała we wtorek około godz. 8-mej rano wiadomość, że Finlandia przyjęła warunki rosyjskie. Tymczasem Londyn w dwie godziny później podał urzędowo, że Finlandia odrzuciła nowe warunki rosyjskie jako zbyt ciężkie, wyra-

zając nadzieję na dalsze rokowania o pokój. Ujawniono obecnie, że parlament fiński 29.2. odrzucił większością 105 głosów przeciw 80 warunkom rosyjskim, żądając wyjaśnienia poszczególnych punktów. Rząd rosyjski w odpowiedzi z dnia 10.3. podał, że rozmowy mogą być prowadzone po uprzednim przyjęciu podanych warunków, wyznaczając równocześnie termin dla odpowiedzi rządu fińskiego. Obecnie po ostatnim zebraniu i jednogodzinnych naradach rząd fiński przesłał do Moskwy odmowną odpowiedź, która stwierdza zarazem, że Finowie nie mają siły aby dokonać internowania wojsk niemieckich. Radio fińskie w audycji dla północnej Ameryki oznajmiło, że warunki rosyjskie są zbyt twarde, by Finlandia mogła je przyjąć. Rząd Stanów Zjednoczonych rozważa możliwości ewentualnego zerwania stosunków dyplomatycznych z Finlandią. W Moskwie wydano oświadczenie w sprawie odmownej odpowiedzi rządu fińskiego, które podkreśla, że żądania rosyjskie nie były wygórowane, są podstawowe i nie mogą ulec żadnej zmianie. Oświadczenie dodaje, że rząd fiński podał negatywną odpowiedź i za następstwa musi ponieść odpowiedzialność. Fiński minister spraw zagranicznych przemawiał wczoraj w parlamencie.

NA WSZYSTKICH FRONTACH.

ZACHOD. - Wczoraj w dzień 1.500 samolotów amerykańskich zbombardowało rejon Berlina między godz. 11-tą a trzecią popoł. Wzniesiono olbrzymie pożary, rzucając bomby zapalne wagi 250 kg. z mieszanką olejów i magnezyj. Ogień artylerii bardzo silny, zupełny brak niemieckich myśliwców. W nocy Moskwa atakowały zachodnie Niemcy. W czasie nalotu na Londyn zestrzelono 10 niem. bombowców.

WSCHOD. - Lewe skrzydło Koniowa rozszerzwszy przyczółki na Dniestrze posuwa się na Prut, oddalony o 40 km. Linia Balti/Bielec - Czerniowce została przecięta. Niemcy rozpaczliwie kontratakują, rozgrywają się olbrzymie bitwy powietrzne. Prawe skrzydło toczy walki pancerne na przedpolach Brodów. Inne kolumny ominęły Brody i zbliżyły się do Lwowa o dalsze 30 km. Wojska Malinowskiego zdobyły Perwomańsk nad Bohem, gdzie opór niemiecki również się wzmaga, by ułatwić odwrót grupom dolnego Bshu.

POŁUDNIE. - w Cassino trwają walki wręcz między kupami gruzów. Alianci atakują również zbocza Monte Cassino.

DALEKI WSCHOD. - Znaczne siły japońskie na froncie rzeki Czingwin przekroczyły

granice Indyj na terenie państwa Manipur, Koło Imphal. Anglicy wycofali się na nowe pozycje, by uniknąć oskrzydlenia. Amerykanie zająli dalsze dwie wyspy w archipelagu św. Mateusza. Na Pacyfiku zatopiono 22 statki japońskie.

ROZNE WIADOMOSCI.

- Minister informacji Kot w wywiadzie prasowym oświadczył, że rząd polski gotowy jest do współpracy z rządem rosyjskim na równych warunkach i w obopólnej zgodzie. Polacy nie mają żadnego tradycyjnego niechętnego nastawienia do Rosji. Na skutek napadu Niemców na Polskę uznają konieczność bezwzględnej współpracy z Rosją, nie mogą jednak przyjąć tak jednostronnych warunków rosyjskich. Mówiąc o sytuacji w kraju min. Kot powiedział co następuje: Niemcy w obliczu zbliżającej się armii rosyjskiej usiłują propagandą nakłonić Polaków do opuszczania z nimi terytoriów wschodnich, czemu jednak Polacy opierają się, a rząd polski w Londynie wydał wyraźne rozkazy pozostawania na miejscu.

- Gen. Mannstein po konferencji ze sztabem w Jassach został usunięty ze swego stanowiska. Dowództwo po nim objął marsz. Kleist z gen. Hollitem. Dziennik szwajcarski pisząc o generale Mannsteinie wspomina, iż nie krył on swego lekceważenia dla narodowego socjalizmu i otwarcie mówił Hitlerowi co myślał. Mimo to zawsze w końcu wykonywał jego rozkazy i brał na siebie odpowiedzialność.

- Angielskie ministerstwo wojny ogłosiło, że ze względu na bezpieczeństwo wojsk zastosowano ograniczenia dostępu w szeregach rejonów wybrzeża W. Brytanii oraz części Szkocji. Strefa bezpieczeństwa stanowi pas na 10 mil angielskich. Osobom tam nie mieszkającym będzie dozwolony wstęp tylko wyjątkowo z ważnych powodów natury wojskowej czy też rodzinnej. W związku z tym komentarze brytyjskie podkreślają, że w zabronionej strefie mieszczą się wszystkie miejsca wypoczynkowe Anglii. Zakaz ich odwiedzin u progu sezonu letniego - gdy masy pracującej ciężko ludności udają się tam na spędzenie krótkich urlopów dowodzi, że rządem musiały kierować nader ważne względy.

NA FUNDUSZ PRASY: Fuchacz-100, Solec-10, Ani-40, Pal-50 zł., F.K.-papier i koperty.

Z życia Polski Podziemnej.

"RABAĆ"

Dowódca patrolu stoi na narożniku ulicy Mazowieckiej i Traugutta. Jest to wyborne stanowisko. Widać stąd oba - obsadzone wartami wejścia do centrali Arbeitsamtu, - widać wyloty czterech ulic, którymi może nadejść oczekiwany. Pytanie tylko skąd nadejdzie. Są co najmniej cztery możliwości. - A patrol - jeden.

Oczekiwany S.A. Obergruppenführer Wilhelm Lübert ma zwyczaj zmieniać trasę jaknajczęściej. Jako kierownik działu metalowców szef wydziału śledczego Arbeitsamtu - wie co ma na sumieniu. Dobrze pamięta śmierć Hoffmanna, Dietza i innych twórców policyjno-terrorystycznego działania Urzędu Pracy.

W polu widzenia dowódcy patrolu znajduje się cały zespół bojowy - czterech ludzi. Z tych dwu obserwuje oba wejścia, dwóch wędruje po przeciwległym chodniku ulicy - Traugutta w oczekiwaniu na umówiony znak. - To wszyscy.

Mija czterdziesta minuta emocji.

Przyjdzie czy nie? Którędy? - Gdy wreszcie w głębi ulicy od strony Krakowskiego Przedmieścia pojawia się znajoma sylwetka. Lübert. Zielony kapelusz, zielony skórzany płaszcz, wysokie buty. Idzie w stronę pod pachą, z prawą pięścią w kieszeni, rzucając wokoło szybkie spojrzenia. Nic sam oczywiście. Tym razem towarzyszy mu - Parlick, kierownik działu pracowników niemych, nieszkodliwy biurokrata niemiecki.

Mijają dowódcę patrolu, niemal ocierając się o niego. W tej chwili dwu jeszcze ludzi nadchodzi, przecinając szybko narzutnik. Schodzą na jezdnię niemal jednocześnie z Lübertem.

Niewytłumaczony instynkt każe Lübertowi obejrzeć się w lewo za siebie. A może cienie jego ofiar nie chcą by ginął bez świadomości śmierci, bez potwornej sekundy zwierzającego lęku.

Na widok dobytego pistoletu Parlick - Niemiec wykrzywia się straszliwym grymasem. Z wytrzeszczonych oczu wygląda śmiertelnie przerażenie, a rysy ściągają się w koszmarną maskę. Nieludzki ryk rozdziera dygoczące usta.

Rabać - pada zimny rozkaz.

Gruchnął strzał wycelowany prosto w twarz. Trafiony w szczękę Lübert stoi na nogach jeszcze chwilę, ale drugi podśladk zwał go na asfalt, przebijając rzyję i gardło.

Dowódca patrolu rozgląda się szybko. - W głównym wejściu kotłują się zielone muni-

dury, od strony placu Małachowskiego dwaj - SS-mani podrywają się do biegu, sięgając po broń. Parlick skulony we dwoje w oczekiwaniu strzału, grzebie niedołągnię dłońią koła prawej kieszeni.

Jeszcze jeden huk. To strzelce Lus - pakują trzecią kulę w Lüberta, dla zupełnej pewności.

Tego zostaw - rozkazuje dowódca, wskazując lufą Parlicka. Niemiec słyszy i rozumie. I tak jak był zgięty i skulony, rzucił się pędem do ucieczki.

I dzieje się coś dziwnego. Na widok znikającego Parlicka - nadbiegający SS-mani zawijają w miejscu i galopem wracają z powrotem skąd przyszli. Marta kręcąca się na wysokich schodkach głównego wejścia - rzuca się do drzwi, tworząc w progu skłębioną masę ciak i broni. Pchając się, tłocząc, rycząc, tarasują drogę i dopiero pędzący jak kula Parlick wbija całą tą kupę do wnętrza. Patrol stoi jeszcze nad trupem, patrząc z podziwem na szczególne widowisko legendarnego męstwa niemieckiego. Poczyna chowając pistolety oddala się szybko w pustoszącą ulicę Mazowiecką. I to jest wszystko.

Jeszcze na chwilę uchylają się drzwi bocznego wyjścia Arbeitsamtu, wygląda hełm żandarma, kaszkiel policjanta i lufa rozpylająca, pada przerażone pytanie: - co się stało - a potem warta znika jak na widok diabła i drzwi zatrząskują się piorunująco.

Jeśli to jest wojna nerwów, to 1. lutego 1944 potyczki tej Niemcy nie wygrali.

NIEDOLA I SZCZESOCIE.

Dziennikarz Kurt Strohmeier ogłasza - na łamach Reichu reportaż z podróży po zbombardowanych miastach niemieckich, przy czym dla podniesienia ducha swych ziomków opisuje z jakim heroizmem i samozaparcie ludność niemiecka znosi cierpienia obecnej wojny.

W czasie swej podróży w ewakuacyjnym pociągu z Berlina, napotyka w przedziale wagonu grupę osób, złożoną z kobiet, dzieci i starców oraz kilku urlopowanych żołnierzy frontowych ze Wschodu.

Jedna z kobiet udająca się na południe Niemiec opowiada o mężu, który zginął na froncie i o zniszczeniu całego mienia. Żołnierze frontowi pochodzący z Lipska dopytują się czy dzielnice, w których mieszkała ich rodzina bardzo ucierpiały.

Na walizce unoszącej resztki uratowanego z pożaru mienia siedzi starzec i ze łzami w oczach pyta się półszoptem jak dłu-

gdy można znieść takie nadludzkie cierpie-
nia. W przedziale zapanała grobowa cisza.
Wtem z pod okna wagonu odzywa się starusz-
ka, która dotąd milcząco przysłuchiwała się
żałom podróżnych. "Tak, jeśli chcecie wie-
dzieć co to jest ból i niedola, to ja wam
opowiem. W tantej wojnie światowej zginął
na froncie mój mąż, pozostała wdowa z dwi-
giem dzieci. Jeden syn pracował w charakte-
rze buchaltera w pewnej berlińskiej fabry-
ce maszyn. Poszedł w czasie mobilizacji do
wojska i zginął w ubiegłym roku w bitwie -
pod Charkowem. Drugi syn prowadził w Berli-
nie drogerię i zginął teraz pod Honlön -
pozostawiając żonę i dwoje dzieci. Synowa
prowadziła drogerię i w jednym z nalotów -
zginęła od bomb wraz z dziećmi. Zostałam
sama na świecie i jadę nie wiem pociąg i do-
kogo".

To są obrazki uchwycone przez dzien-
nikarza niemieckiego na jednym odcinku, je-
dnego tylko przedziału kolejowego.

Pan Goebbels napisał niedawno, że gdy-
by Polacy wiedzieli jaki ich los spotka i
nieszczęście, klucze miasta Gdańska oddali-
by Niemcom na złotej tacy w uroczystym po-
chodzie.

Nie będziemy polemizowali z tym cyni-
cznym twierdzeniem, pozostawiając to ocenie
historii. Jedno jednak jest pewne, że gdyby
naród niemiecki z góry wiedział jakie szcze-
ście nań spłynie z łaski Führera, Goebbelsa
i całej zbrodniczej klikki narodowo-socjali-
stycznej, napewno by słych przywódców jesz-
cze przed rozpoczęciem wojny zawiesił na -
szubienicach, oszczędzając sobie tego losu,
jaki go nieuchronnie czeka.

Z KRAJU.

W Warszawie ilość patroli ulicznych -
zarówno pieszych jak i motocyklowych i sa-
mochodowych nieco wzrosła. Przeprowadzają-
one głównie kontrolę dokumentów, przyczyn-
ając szczególną uwagę zwracając na pojazdy kenne-
i mechaniczne. Przed wszystkimi ważniejszymi
mi obiektami w mieście, które dotąd jeszcze
nie są otoczone zasiekami i ufortyfikowane,
buduje się obecnie ukryte bunkry, zamsko-
wane strzelnice i t.p. urządzenia. Stoi to
zapewne w związku z kilkakrotnym rozbroje-
niem posterunków niemieckich w ostatnich -
czasach. Wzmocniono też kontrolę wcho-
dzących osób w wielu gmachach urzędowych. W po-
czątku marca zniesiono w Warszawie zakaz -
uczęszczania Niemców do polskich restaura-
cji, kawiarni, cukierni i t.p.

Obóz w Płaszowie jest rozbudowywany -

w szybkim tempie. Liczba więźniów znacznie
wzrosła dzięki przywiezieniu wielu osób z
innych obozów. Z samego Jasła przywieziono
około 900. Wydaje się, że stopniowo mają tu
być przeniesieni wszyscy więźniowie z Oświę-
cimia, który może będzie zlikwidowany. Obóz
płaszowski odznacza się ciężkimi warunkami.
Praca w dzień i w nocy bardzo wyczerpująca,
baraki nieopalone, całodzienne pożywienie -
składa się z zupy z rzepy, jednego bochenka
chleba na trzech ludzi.

Umacnianie linii Bugu fortyfikacjami -
rozpoczęło się dopiero niedawno, a ponieważ
front się ciągle przybliża, prowadzone jest
w coraz pospieszniejszym tempie. Ostatnio
zmobilizowano około 10.000 osób w Brześciu
nad Bugiem do fortyfikowania przedmieścia -
Wołynka. Do pracy zostali wzięci mężczyźni
w wieku od lat 14 - 55 i kobiety w wieku -
lat 14 - 45. Jaką wagę przywiązują Niemcy
do tych prac dowodzi fakt, że na skutek tej
mobilizacji nawet niektóre urzędy były nie-
czynne z braku urzędników.

W dniu 29.2. został wykolejony pod ---
miejscowością Pogorzel urlopowy pociąg po-
spieszny Lublin-Stuttgart, a po wykolejeniu
ostrzelany przez oddziały Armii Krajowej. -
Ilość strat niemieckich wynosi około 200 -
osób.

Na Kresach zorganizowane pod opieką -
niemiecką działalność czynników białorus-
kich, które oparły swą politykę o zwycięs-
two Niemiec. Akcja ta została w ostatnich
czasach ograniczona niemal wyłącznie do -
miast, gdyż wieś jest opanowana przez różne
oddziały partyzanckie lub zgola wyludniona.
Ponadto przybliżanie się frontu spowodowa-
ło przeniesienie się punktu ciężkości z ---
Mińska dalej na zachód, gdzie koncentrują -
się organizacje białoruskie. Działalność -
ich idzie w kierunku rozbudowy administra-
cji białoruskiej, panowania samorządu, ---
szkolnictwa i kościoła oraz przysposobie-
nia młodzieży do batalionów SS, policji i -
organizacji samoobrony. Wszystko to są o-
czywiście organizacje paramilitarne na żo-
dzie niemieckim. Władze niemieckie w dal-
szym ciągu udzielają poparcia temu ruchowi
białoruskiemu.

NA FUNDUSZ PRASY : Kolejarz-30, Alfa-50, Od -
Jelenia-100, Karol-50, Philips-70, Na Pohybel
50, Wilk-100, Mrówka-100, R 30-50, Skiba i Ska-
-30, Feluś-30, Manekin-40, Powtórnie potwier-
dza się : 6.III.-50, Bo Kopnę-20.

NA WIEZNIOW I RODZINY : Anonimowo-400 zł.-
Na fund.Gen.SIKORSKIEGO : Mrówka-100, pow-
tórnie potwierdza się : Anka-100 zł.